

Okružni sud u Prizrenu
P.no.11/10
10. novembar 2011.g.

U IME NARODA

OKRUŽNI SUD U PRIZRENU

Okružni sud u Prizrenu, sastavljen od EULEX sudije Witold Jakimko kao predsedavajući sudija, EULEX sudija Tore Tomassen i sudija Raima Elezi,

Uz pomoć:

Robina Struthers, Jacqueline Ryan, Valentina Gashi Eriona Bitri Breeding, Sonila MacNeil, Tsvetelina Zhekova, Vlora Johnston, Nexhmije Mezini i Natasa Malesevic, kao sudski zapisničar,

U krivičnom slučaju protiv:

1. Okrivljeni S.N, sin ... i ... (rođ. ...) rođen ... u ...,, živi u, nezaposlen, oženjen, šestoro dece, završena srednja škola, mehaničar, kosovski Albanac, građanin Republike Kosovo, siromašnog stanja, gonjen zbog sličnog dela.
2. okrivljeni M.K , sin ... i ... (devojčko) rođenu ... , ... ,, oženjen, 5 dece , završio osnovnu školu, državljanin Republike Kosovo, prosečnog finansijskog stanja, služi kaznu za drugo krivično delo,
3. okrivljeni T.K, sin ... i ... (devojčko ...), rođen ... u ..,, oženjen , 3 dece, nezaposlen, završio srednju školu, Albanac, državljanin Republike Kosovo, prosečnog finansijskog stanja,
4. okrivljeni S.K , sin ... i ... (devojčko ...), rođen ... u , sa prebivalištem u ... , , oženjen, 2 dece , diplomirao je na metalurškom fakultetu, Albanac , državljanin Republike Kosovo, prosečnog finansijskog stanja,

5. okrivljeni V.K, sin ... i ... (devojčako ...) rođen ... u,, oženjen, dvoje dece, završio srednju školu, programer , Albanac, državljanin Republike Kosovo, prosečnog finansijskog stanja,
6. okrivljeni A.B, sin ... i ... (....), rođen u , .., , oženjen, troje dece, završio srednju školu, trgovac, Albanac, državljanin Republike Kosovo, prosečnog finansijskog stanja,
7. okrivljeni N.K, sin ... i ... (devojčako ...), rođen ... u,, oženjen, troje dece, završio srednju školu, Albanac, državljanin Republike Kosovo, rad u građevini, prosečnog finansijskog stanja.

Terete se

Po optužnici PP.br.190/09 od 30.12.2009 prema kojoj okrivljeni S.N, M.K, T.K, S.K, V.K i A.B se terete za krivično delo iznuđivanje prema članu 267 (2) u vezi sa (1) Krivičnog Zakona Kosova (u daljem tekstu KZK), okrivljeni N.K se tereti za krivično delo Ugovaranje nesrazmerne imovinske dobiti po članu 270 KZK-a.

Kao što je opisano u nastavku:

Okrivljeni S.N, M.K, T.K i S.K

Počevši 23.11.2007 pa nadalje, delujući kao članovi udruženja, sa namerom da ilegalno steknu korist za sebe ili treće lice, okrivljeni su koristili silu i ozbiljne pretnje protiv oštećenog Sh.M, nateravši istog da deluje na štetu svoje imovine. Oni su stekli veliko bogatstvo iskoristivši tešku finansijsku situaciju oštećenog, tako što je okrivljeni S.N na zahtev oštećenog dao njemu 23.000€ sa mesečnom kamatom od 11% ili 2.500€, tako je oštećeni plaćao kamatu 3-4 meseca.

Čak šta više, S obaveštava oštećenog da zbog obaveza koje on ima prema M.K od sad pa nadalje oštećeni treba da plaća kamatu okrivljenom M.K. Oštećeni nastavlja još dva meseca da plaća kamatu M.K. Pošto je M odsluživao kaznu (u zatvoru) kamata je plaćena okrivljenom T.K, Movom bratu, u trajanju od četiri meseca, tako je 24.07.2008 on dao sumu od 13.000€ T.K, na ime glavnice duga, ostalo je da se plati kamata u iznosu od 10.000€. Takođe, 31.12.2008 oštećeni mu je dao 1.000€. pošto nije bio u mogućnosti da plati ostatak kamate on je napravio sporazum sa T.K da odloži dug do 01.05.2009, ali tog datuma oštećeni je bio obavezan da plati 15.000€ samo kamatu.

U međuvremenu, na zahtev oštećenog okrivljeni S.K je umešan radi odlaganja roka otplate duga i kamate, ali S.K traži 3.000€ od oštećenog kao nagrada za posredovanje između njega i okrivljenog T.K. Prema tome, oštećeni je bio obavezan da plati 3.000€ dana 01.09.2009 S.K. Oštećeni nije imao mogućnosti da pokrije takvo potraživanje S.K. Se uzima njegovo vozilo marke Golf IV, sive boje, sa tablicama 530-KS-865, stoga dug zajedno sa kamatom dostiže sumu od 52.000€.

Čime su počinile krivično delo Iznudivanje na osnovu člana 267 (2) u vezi sa (1) KZK-a.

II.-okrivljeni V.K i A.B

Dana 01.12.2007 i nadalje, delujući kao članovi udruženja, sa namerom da ilegalno steknu korist za sebe ili treće lice, okrivljeni su koristili silu i ozbiljne pretnje protiv oštećenog Sh.M, nateravši istog da deluje na štetu svoje imovine. Oni su stekli veliko bogatstvo iskoristivši tešku finansijsku situaciju oštećenog, tako što je 01.12.2007.g. okrivljeni V.K na zahtev oštećenog dao njemu novac u vidu zelenašenja u iznosu od 10.000€ sa mesečnom kamatom od 10%. Oštećeni je bio obavezan da plaća 1.000€ dva meseca, ali dana 01.02.2008 okrivljeni po drugi put radi zelenašenja daje pare oštećenom u iznosu od 15.000€ sa mesečnom kamatom od 10%. Oštećeni plaća kamatu do maja 2008 godine u iznosu od 2.500€ što znači da ukupna suma plaćena iznosi 7.500€. Okrivljeni V.K je kao posrednik između A.B i oštećenog a radi zelenašenja dao 25.000€ u maju 2008 godine sa mesečnom kamatom od 10% ili 2.500€ mesečno. Oštećeni je uspeo da plaća kamatu samo do 31.09.2007 a nije bio u stanju da plaća glavnica duga koja je rasla. Okrivljeni A je obavezao da plaća da proda zemljišnu parcelu od 6 ari koja se nalazi blizu hotela „Menes“ za cenu od 87.500€, i od ove sume 70.000€ bi se uračunalo na ime zelenaštva, dok je ostali iznos od 17.500€ on dao svojoj majci.

Čime su počinili krivično delo Iznudivanja na osnovu člana 267 (2) u vezi sa (1) KZK-a.

III.-okrivljeni N.K

Dana 01.11.2007 okrivljeni N.K iz Suve Reke sa namerom da stekne nesrazmernu imovinsku dobit za sebe ili treće lice, iskoristivši tešku finansijsku situaciju oštećenog Sh.M iz Prizrena dao mu je novac u iznosu od 50.000€ sa mesečnom kamatom od 11% ili 5.500€ mesečno. Oštećeni je plaćao kamatu do 01.09.2008. Pošto oštećeni nije mogao da plaća kamatu N odlazi do prodavnice tekstila i uzima u ime duga, robu u vrednosti od 12-13 hiljada eura; on takođe pravi ugovor sa oštećenim da 31.08.2009 vrati glavnica duga zajedno sa kamatom.

Čime je on počinio krivično delo ugovaranja nesrazmerne imovinske dobiti u skladu sa članom 270 KZK-a.

Nakon održavanja glavnog prertesa

Dana 13, 14, 15.septembra 2011, 04, 24, 25.oktobar 2011 i 10.novembar 2011, u prisustvu okrivljenog Sa N, njegov branioc Osmana Zajmi, okrivljeni M. K, njegov branioc Pjeter Pergjoka, okrivljeni S.K, njegov branioc Shaban Berisha, okrivljeni V.K, njegov branioc Nexhat Elshani, okrivljeni A.B, njegov branioc Brahim Sopa, okrivljeni N.K, njegov branioc Ethem rugova i Okružni javni tužilac u Prizrenu-Mehdi Sefa.

Donosi sledeću:

PRESUDU

1. Shodno članu 390 stav 3 Zakona o krivičnom postupku Kosova (u daljem tekstu ZKPK), okrivljeni **S.N, M.K, T.K, S.K, V.K, i A.B nisu krivi** za krivično delo iznuđivanje u skladu sa članom 267(2) u vezi sa (1) KZK-a i **okrivljeni N.K nije proglašen krivim** za krivično delo ugovaranje nesrazmne imovinske dobiti na osnovu člana 270 KZK-a, kao što je opisano u optužnici (PP.190/09 od 03.12.2009);

2. Shodno članu 103 ZKPK, ovi troškovi krivičnog postupka pod član 99 stav 2 tačka 1 do 5 ZKPK, neophodni troškovi svih okrivljenih uključujući obeštećenje i neophodni troškovi branioca će biti plaćeni iz budžetskog izvora;

OBRAZLOŽENJE

I. Istorijat postupka.

Dana 2.10.2009 Okružni javni tužilac je doneo rešenje o početku istrage protiv S.N, M. K, T.K, S.K, V.K, A.B i N.K.

Dana 03.12.2009 Javni tužilac je podneo optužnicu (PP.no.190/09 od 03.12.2009) okružnom sudu u Prizrenu.

Dana 06.01.2010 Sudija u potvrdnom postupku Okružnog suda u Prizrenu je potvrdio optužnicu protiv svih optuženih.

Dana 15.04.2011 Predsednik Skupštine EULEX sudija je dodelio slučaj EULEX sudijama Okružnog suda u Prizrenu.

Dana 07.06.2011 pripremno ročište je održano u okružnom sudu u Prizrenu.

Dana 13.09.2011 započinje glavni pretres i nastavlja se 13, 14, 15.sptembra 2011, 04, 24, 25.oktobra 2011 i 10.novembra 2011. Nije izneta primedba na sastav veća.

Dana 10.11.2011 objavljena je presuda u OS u Prizrenu.

III. Upravljanje dokazima

1. Tokom pretresa 24.09.2011 sud je kao dokaze primio sledeća dokumenta:

E1 Presuda P.133/2008

E2 Optužnica MPPPO od 27.07.2009, protiv Sh.M i A.B; Sh.M je u tom slučaju bio optužen da 26.06.2009 u Prizrenu .

E3. Odgovor iz kancelarije Disciplinskog tužioca br.ref. ZPD/09/KB/0879 od 9.09.2009 upućen Sh.M. Žalba je odbačena.

E4. Izjava Ar.B koji je izjavio prilikom potpisivanja ugovora o prodaji poslovnih prostorija koji se nalaze u Lameli A5, poslovna jedinica 9, Ortakol 3, sa površinom od 30m2, Ar.B je prodao osobi po imenu Sh.M iz Prizrena navedenu jedinicu po ceni od 2.500€. Dana 25.10.2008 on je primio iznos koji je zajedno dogovoren.

E5 Izjava Sh.M je uporediva sa prethodnom izjavom i istog je sadržaja osim što je Sh.M druga stranka u potpisivanju dokumenta.

E6 još jedna izjava Sh.M, u kojoj izjavljuje da je prodao Sh.S nepokretnost u površini od 4 ari koja se nalazi na katastarskoj parceli br.5147 u Kamenici. On je prodao gorenavedenu imovinu po ceni od 90.000€.

E7 kupoprodajni ugovor nepokretnosti između Sh.S i Sh.M u vezi parcele br.5328/4 koja se nalazi u Kamenici sa površinom od 200m2 (E7); kupoprodajna cena je bila 90.000€.

E8 Druga izjava od 04.10.2007 Sh.Su u kojoj Sh.S izjavljuje da je prodao Sh.M kuću kod Kamenici-Prizren. To je bila katastarska parcela br.5328 a prodajna cena je bila 90.000€.

E9 Još jedan dokaz je dokumenat od Ministarstva javnih službi, Kosovska katastarska agencija od 11.12.2008, sa sledećim rešenjem: Zahtev A.B iz Suve Reke se odobrava. A.B je zatražio prenos vlasništva od prethodnog vlasnika Sh.S iz Prizrena na novog vlasnika A.B u vezi katastarske parcele br.5251/4 u površini od 0.06,02 ha, u opštini Prizren.

E10 pisani ugovor od 01.11.2007 između S.N i Sh.M.

E11, E12, E13 fakture od 22.avgust 2008 i 11.septembar 2008 i 5.decembar 2008 (E11, 12, 13).

2. Tokom pretresa dana 10.11.2011 sud je prihvatio kao dokaze sledeće dokumente:

C1: Zvanični memorandum od regionalnog direktorijata Prizrena.

C2: Informacije o slučajevima podnetim protiv okrivljenih.

C3: INDP1818/09 Opštinski javni tužilac u Prizrenu – protiv Sh.M.

C4: Broj kopije PP336/09 Opštinski javni tužilac u Prizrenu – optužnica protiv N. K.

C5: PP1731/08 optužni predlog protiv S.N zbog pretnji

C6: Optužni predlog od 07.05.2009, protiv S.N zbog uklanjanja kabla spojenog sa električnim brojiлом.

C7: PP2716/2010, optužnica protiv, između ostalih, T.K, Teške telesne povrede.

C8: PP1942/05 protiv N.K, Iznudivanje,

C9: PP115/05 protiv T.K takođe optužnica, teške telesne povrede

C10: Presuda, Okružni sud u Prizrenu 133/2008, između ostalog M.K i T.K, ubistvo.

C11: Informacija od Kancelarije Opštinskog javnog tužioca u Prizrenu koja pominje slučaj podnet protiv naših okrivljenih u različitim slučajevima i obaveštava nas o onome što se dešavalo u tim slučajevima. Par slučaja su jos uvek nerešena.

C12: Optužni predlog protiv T.K2540/2003, saučesništvo u lakšim telesnim povredama.

C13: Informacija Opštinskog tužilaštva u Prizrenu u vezi Sh.M o slučajevima koje je on prijavio tužilaštvu.

C14: Optužnica 1324/2003, zbog falsifikovanja dokumenata protiv T.K.

C15: Optužnica 2543/2003 protiv T.K, proizvodnja oružja radi počinjavanja krivičnog dela.

C16: Optužni predlog protiv Sh.M, u vezi električne struje i krađe el. brojila PP1864/2004.

3. Tokom glavnog pretresa saslušani su sledeći svedoci (svi po zahtevu optužnice):

- S. M. J iz, ul. "....." br. ...
- Sh. N. S, iz, ul "...." br ...
- A. H. Br iz, ul "...." br ..
- Ar. H. B iz, ul. "....." br ...
- B. A. M iz, naselje, ul. "...." br ... i
- F. B. B iz, ul. "....." br

4. Oštećeni *Sh.M* je saslušan dana 13.09.2011.
5. Okrivljeni je saslušan 15.09.2011 i 04.10.2011.
6. Dokazi koji su uticali na nalaze suda su izričito objašnjeni u sledećim paragrafima. Ostali dokazi nisu imali uticaja na konačan sadržaj dispozitiva.

IV. Činjenično stanje.

1. Okrivljeni i njihovi lični podaci su navedeni u dispozitivu tako da nema potreba da iste ponavljamo u *činjeničnom stanju*.

2. Oštećeni *Sh.M* iz Prizrena je trgovac. On je imao privatnu radnju i mahom je radio sa tekstilom. Tokom 2007 *Sh.M* se suočio sa nekim finansijskim poteškoćama u njegovom poslovanju, zbog čega je bio prinuđen da traži pomoć

3. Međutim, nije dokazano van svake sumnje da je oštećeni uzeo novac od *S.N* kao zajam a još manje pod navedenim uslovima za taj zajam. Su *N Sh.M* je sebe predstavio kao agent SHIK-a (Kosovska ObaveStajna Služba). *S.N* nije imao poslovne veze sa braćom *K* ili *S.K*; on nije pozajmio nikakav novac oštećenom . on je priznao da je dostavio oštećenom Ličnu Kartu dva put i on je pokušavao da pomogne *Sh.M* ali ne tako što bi mu pozajmio novac.

4. *Sh.M* je zatražio *B.M* zajam od 7.000 €. Svedok nije imao tu količinu novca. Tog dana *Sh.M* ga je posetio dva put. *B.M* ga je povezao sa svojim prijateljem *S. K* koji mu je dao zajam od 7.000€. novac je dat *M* od strane *K* bez kamate. Kao garancija za zajam *S.K* je uzeo vozilo *Sh.M* i oštećeni je prebacio vlasništvo na *S.K*. U Međuvremenu, kada je došlo vreme otplačivanja *Sh.M* je kolima otišao za Albaniju. *Sh.M* je falsifikovao dokumenta auta i preveo je vozilo ponovo na svoje ime da bi prešao granicu. *Sh.M* je optužen za svoje ponasanje (vidi dokaze C3 i C13). Prema svedoku *Sh.M* je dobrovoljno dao ključeve od auta *S.K*. Na prelazu morina *K* je prijavio policiji i posed vozila je opet preveden na *S.K*. *S.K* je prodao auto za 6.300€ što je manje nego neplaćeni zajam dat *M*.

5. Nije bilo korišćenja sile niti ozbiljnih pretnji protiv Sh.M od strane **M.K, T.K, S.N i S.K**. Braća K nisu imali ulogu u pozajmljivanju novca od S.N (zapisnik od 13.09.2011). Nije imao posla sa “pozajmljivanjem novca sa kamatom“ sa braćom K. Sh.M je takode priznao da je M.K bio *tempore crimini* uglavnom u zatvoru služeći svoju kaznu zbog ubistva. On nije platio nikakav novac M. K dok je okrivljeni bio na slobodi (zapisnik od 13.09.2011, strana 16). On čak u to vreme nije mogao da se umeša u krivične aktivnosti (uporedi dokaz C10) . T.K je izjavio da nije imao poslovne veze sa Sh. M-“nisam mu pozajmio nikakav novac i on nije znao za neki novac dat njemu od strane S.N“.

6. Nije dokazano van svake sumnje da je oštećeni uzeo bilo kakav novac od **V.K** kao zajam, a još manje što se tiče tehničkih uslova navodnog zajma. Sh.M je sebe predstavio kao uspešnog biznismena i nema osnove za verovanje da je on neiskusna ili nesposobna osoba u pogledu donošenja odluka. Što se tiče teške finansijske okolnosti, na strani V.K nije bilo znanja o ovim okolnostima.

7. **N.K je dao** Sh.M kratkoročni zajam od 50.000€ ali bez kamate. Do kraja glavno pretresa novac nije otplaćen. Sh.M je tvrdio N.K da je imao dva tovara tekstila u Srbiji koji dolaze iz Singapura. On je N.K predstavio ovaj argument u svrhu traženja zajma. Na pocetku N.K se nije složio ali je kasnije doneo pozitivnu odluku uzimajući u obzir da je Sh.M imo mnogo radnji. Oni su se složili da Sh otplati zajam u roku od dve nedelje do mesec dana. To je dogovoreno u Sh radnji. N.K je uzeo samo neke stvari iz Sh radnje kao otplata koja ne prevazilazi 12.000€. (zapisnik od 15.09.2011, strana 9)

8. Zemljišnu parcelu opisanu u optužnici, parcela br.5215/4 (pos. List br.12727 u površini od 0.06,02ha – vidi dokaz 9) je Sh.S prodao A.B (zapisnik od 14/09.2011). O.B i S.J su bili prisutni u momentu zaključenja ugovora i kada je prva rata od 30.000€ plaćena. Sve je bilo sporazumno i uz zajednički dogovor. A.B nije bio umešan u bilo kakvom vršenju pritiska na Sh.M (zapisnik 13.09.2011, strana 20) i on je bio tolerantan i iskren prme njemu (zapisnik 14.septembar, strana 6). Kupoprodajni ugovor sporne parcele koja je pomenuta u optužnici je bio u potpunosti važeći i pravno vezujući. Niko nije pokrenuo pravne korake u pogledu opoziva istog.

9. Sh.M nije platio svoje dugove kroz njegov biznis, on je plaćao dugove pozajmljujući od jedne osobe za drugu (zapisnik od 13.09.2011, strana20).

10. Ne postoji planiranje, ne postoje individualni zadaci i nema koordinirane akcije za operativni plan u ponašanju okrivljenih. Okrivljeni Braća K, N, K i Ky, zajedno sa A.B nisu delovali unutar grupe počinitelaca.

V. Pojedinačne analize dokaza i pravni zaključci.

Pozicija braće M i T.K i S. Nja.

Od početka suđenja Sh.M nije bio dosledan u svojim svedočenjima. Upitan o sili upotrebljenoj protiv njega objasnio je preuzimanjem plaćanja duga Sa N. On je tvrdio da nije nateran korišćenjem sile od strane bilo koga na pozajmljivanje od Sa N. Dana 14.09.2011, za zapisnik, on je još jednom porekao korišćenje bilo kakve sile ili pretnji protiv njega od strane okrivljenih M.K, T.K, S.N i S.K. On je porekao da su braća K imali bilo kakvu ulogu u pozajmljivanju novca od Sa N. Mada je u nekom paragrafu tvrdio da je pozajmio sumu od 23.000€ od Sa N. U drugom paragrafu je rekao da je uzeo garanciju za ovu sumu. Gore navedena rečenica je praćena naglašenom izjavom da navodno što se tiče sume da je S.N tražio otplatu braći K, sav novac plaćen kao kamata je plaćen u ime Sa N a ne u ime braće K. Zatim je rako, što se tiče braće K nije imao posla sa „pozajmljivanjem novca uz kamatu“. On je porekao da je imao bilo kakav kontakt sa njima. Sh.M je takođe priznao činjenicu da je M.K *tempore crimi*, uglavnom pritvoren radi služenja njegove kazne. Oštećeni je takođe priznao da nije platio nikakav novac Mu K kada je ovaj bio na slobodi (str.16). Nedoslednost u svedočenju oštećenog je očigledno pošto je prvo rekao o garanciji obezbeđenoj Su N za dugove potonjeg, onda je Sh.M naveo da nije bilo prebačaja novca između njega i Sa N, ali je konačno rekao da je uzeo 23.000€ od Sa N i da je bio obavezan da to otplati braći K.

Obe strane, Sh.M i braća K, su izjavile da nije došlo do prenosa novca od njih na oštećenog; drugim rečima, oni nisu pozajmili novac njemu. S. N je oporekao davanje bilo kakvog novca Sh.M. Tužilac je dostavio neka dokumenta zajedno sa optužnicom. Postoji sporazum sa određenim beleškama koje navodno pripadaju Su N. Tužilaštvo nije sudu dostavilo original. S.N je opovrgnuo da je on potpisao taj dokumenat. Šud čak nije bio u stanju da zatraži veštaka za grafologiju zbog nedostatka originalnog materijala za upoređivanje. Opšta praksa je da veštaci odbijaju da vrše veštačenje samo na osnovu

fotokopije. Premda je sud formalno prihvatio dokoaz spomenut kao E10, uprkos tome dokaz nema vrednost dokazivanja ičega.

S.N je izjavio da se Sh.M predstavio kao agent SHIK-a (Kosovska obaveštajna agencija). S.N je porekao bilo kakve navodne poslovne odnose sa braćom K ili Seom Kstrati, porekao je pozajmljivanje novca oštećenom. On je priznao da je obezbedio LK oštećenom dva put i da je pokušavao da pomogne Sh.M ali ne davanjem pozajmice.

M K je bio *tempore criminis* uglavnom služeći svoj kaznu zbog ubistva. Prema tome, on nije moga da se umeša u krivične aktivnosti u to vreme (uporedi dokaz C10). T.Kje izjavio da nije imao veze sa Sh. M-„ja mu nisam pozajmio nikakav novac i on nije znao za novac koji mu je dao S.N“. Nijedan od svedoka nije čak ni upletao braću K za predmet optuživanja.

Pristup oštećenog zajmovima i poslovnim aktivnostima.

Tokom saslušavanja u sudnici Sh.M je jednom rekao da nije platio svoje dugove kroz svoj biznis nego je plaćao dugove pozajmljujući od jedne osobe za drugu (zapisnik od 13.09.2011, strana 20). Ova izjava je značajna radi opisivanja njegovog odnosa sa vođenjem poslova i ima uticaj na njegovu verodostojnost. On je sa predumišljajem uzimao zajmove bez namere da ih otplati. Uzimanje zajmova je bilo njegov *modus vivendi et operandi*. Zajmovi mu nisu bili potrebni da bi vodio svoj posao nego za trenutačno trošenje i da bi platio prethodne obaveze.

Pouzdanost oštećenog po pitanju kamatne stope.

Tužilaštvo sudu nije dostavilo bilo kakav dokaz po pitanju visine kamatne stope. Nema dokaza koji podržava голу izjavu oštećenog. Beleške (kopije) koje su dostavljene zajedno sa optužnicom su uglavnom urađene od strane Sh.M lično. Jedina koja je navodno potpisana od strane Sa Nija nije original. Imajući u vidu da je okrivljeni porekao da je to njegovo potpis i da nismo imali mogućnosti da angažujemo veštaka u grafologiji sud je sprečen da ovaj dokaz uzme u obzir. Znajući činjenicu da je Sh.M uzimao zajam da bi plaćao prethodne dugove i da je to bio njegov recept za život i finansijske probleme veoma je teško pouzdati se na njegovu izjavu da je on bio žrtva iznuđivanja ili ugovaranja nesrazmerne imovinske dobiti.

Pouzdanost oštećenog po pitanju kamatne stope

Opis upotrebe sile i pretnji.

Ne postoji opis načina korišćenja pretnji i sile i kada se to desilo. Sud smatra da tužilaštvo nije prešlo preko ovih elemenata krivičnog dela dovoljno pažljivo dobijajući ishod gde oštećeni tokom glavnog pretresa na kraju opovrgava sve ove obavezne uslove koji čine ovakvu vrstu krivičnog dela. Naravno, može se postaviti drugo pitanje, da li su N, braća K i K delovali u isto vreme i na isti način. U optužnici nije moguće saznati nešto o tome. Treba zaključiti da pozicija svakog okrivljenog nije individualizovana i ne predstavlja njihov doprinos krivičnom delu. Ovi nedostaci dramatično oslabljuju optužnicu kao takvu, čak bez dubljeg ulaženja u dokaze koje je tužilaštvo dostavilo.

Organizovano udruživanje – pravni elementi.

Ne postoji organizovani zločin u smislu zakonskih uslova: ne postoji planiranje, nema individualnih zadataka i nema koordinisane akcije za operacioni plan. Odredba ustanovljava činjenicu članstva grupe kao otežavajuća okolnost te član 267 utvrđuje strožije sankcije. Definicija grupe treba biti zasnovana na objektivnim elementima. Ovo nije organizovani kriminal pošto se ova vrsta kriminala reguliše drugim članom ali još uvek mora da sadrži neke elemente planiranja i namerne saglasnosti. Tužilaštvo ne objašnjava kakvo udruživanje je osnovano od strane okrivljenih, na kakvom je sporazumu zasnovano, koja su pravila njegovog funkcionisanja. Da li su koristili silu ili pretnje svi zajedno ili odvojeno? Nema dokaza o okolnostima da su braća K, S.K i S.N delovali kao grupa koja je počinila ili nameravala da poćini ovo krivično delo.

Neregularnosti i odstupanja u optužnici.

Bez dokazivanja ijednog elementa krivičnog dela nema mogućnosti da se okrivljenima pripiše krivično delo iznuđivanja utvrđeno članom 267/2 KZK-a. Oštećeni je izričito opovrgao korišćenje sile protiv njega od strane T.K, M K i Sa N. Štaviše, Sh.M je lično priznao da nijedan od okrivljenih nije znao njegovo finansijsko stanje. Čak i pod

pretpostavkom da je pouzdana činjenica da je zaista pozajmio taj novac od T.K, M.K i S.N, nema elemenata ni za krivično delo ugovaranja nesrazmerne imovinske dobiti utvrđene članom 270 KZK-a. Sh.M se predstavljao kao uspešan biznismen i na taj način su ga tumačili svi. Ne postoji nijedan znak njegove neiskusnosti niti nesposobnosti.

Sud je nazirao neke nedostatke u činu optužnice koji nisu ispravljani tokom glavnog pretresa od strane autora optužnice. Pre svega, ne postoji konačni datum počinjenja krivičnog dela koje se stavlja na teret okrivljenima. Autor optužnice započinje prvu tačku optužnice sa „počev od 23.11.2007 pa nadalje“ ali on ne navodi konačan datum počinjenja. Po mišljenju suda, ovaj način opisivanja nije zadovoljavajući sa tačke gledišta poštenog suđenja. Ista greška je napravljena sa tačkom dva. Ni okrivljeni niti sud ne mogu da saznaju šta je delokrug optužnice.

Zatim, tužilac kopira text zakona: „, sa namerom da steknu nelegalnu dobit za sebe ili treće lice“. Alternantiva navedena u zakonu (odredba clana 267.2) dozvoljava propisno podešavanja sadržaja činjeničnog stanja na ishod dokaznog postupka. Ne treba uraditi *copy paste* bez razmišljanja o tome. Ista greška je napravljena i u tačkama dva i tri.

Konačno, optužbe u optužnici se no mogu uraditi kao malo“činjenično stanje“. Trebaju biti iznete na sažet i jezgrovit način opisujući osnovne pravne okolnosti prema odgovarajućim odredbama krivičnog zakona.

Takođe postoje mnoga druga pitanja ostavljena bez odgovora u optužnici. Kada su konkretno oni koristili silu i pretnje? Na koji način? Koji su objektivni kriteriji o teškom finansijskom stanju? Koji su tačni uslovi „zajmova“ ako su ponudeni od strane okrivljenih? Da li možemo da razlikujemo ponašanje svakog okrivljenog da bi saznali koje aktivnosti su pojedinačno preduzete i od strane koga? Kako je moguće da tokom krivične prakse opisane u optužnici M K je služio kaznu i u isto vreme je optužen za krivično delo prema optužnici? Da li je on delovao iz zatvora? Ako je tako, kako je on doprineo krivičnom delu opisanom iz optužnice? Sa druge strane, ako je T.K delovao samo kao „poštansko sanduče“ ili blagajnik za zaduženog, da li postoji dokaz da je on bio svestan činjenice da novac dat njegovom bratu od strane oštećenog treba se smatrati kao „nezakonita dobit“?

Ostala zapažanja vezana za izjave oštećenog.

Na strani 7 optužnice postoji recenica koja kaže „ovakvo činjenično stanje je utvrđeno saslušanjem oštećenog u svojstvu svedoka(...)“. sa druge strane, tužilac je primetio neregularnosti i suprotnosti u izjavi oštećenog Sh.M što se tiče jednog od dugova uzetih od A.B. Po mišljenju suda, izjava oštećenog sadrži mnogo neregularnosti, nedoslednosti, nepovezanosti, suprotnosti i odstupanja vezano za svu sedmoricu okrivljenih i ne samo da je Ar.B isključen kao osumnjičeni iz slučaja već u prepretnoj fazi. Međutim, postoji mnogo više ovih neregularnosti, nedoslednosti, nepovezanosti, suprotnosti i odstupanja koje sud nazire tada. Takođe sud tera na zaključak da nije moguće izgraditi objektivno činjenično stanje zasnivajući se isključivo na izjavi oštećenog Sh.M. Sud prilaže detaljnu argumentaciju o tome u aktuelnom obrazloženju.

Pozicija S.K

Optužnica tretira S.Kja kao jednog od optuženih umešanih u iznuđivanje protiv oštećenog, koji je delovao kao član udruženja. Prema optužnici Se je umešan radi odlaganja roka za otplatu duga i kamate ali on traži 3.000€ od oštećenog kao nagradu za posredovanje između njega i okrivljenog T.K. Par rečenica kasnije oštećeni je rekao da je 2.000€ bilo za T.K za odlaganje a ostatak za S.K (str.15, zapisnik od 13.septembra). Navodno oštećeni nije imao mogućnosti da pokrije tu potražnju prema S.K i ovaj potonji mu je uzeo vozilo marke Golf. Navedena okolnost ne predstavlja istinu. Prema svedoku B.M, Sh.M je lično tražio zajam od 7.000€. svedok nije imao ovu količinu novca. Toga dana, Sh.M ga je posetio dva put. B.M je njega povezao sa S.K. Novac je M dao K bez kamate. Kao garanciju za zajam Se K je uzeo vozilo Sh.M te je oštećeni prebacio pravo na kola na S.K. U međuvremenu kada je došlo vreme za otplatu Sh je kolima otišao za Albaniju. Izgleda jasno da je Sh.M falsifikovao dokumenta od auta i prebacio je vozilo ponovo na svoje ime. Za ovo Sh.M je optužen (vidi dokaze C3 i C13). Prema svedoku, Sh.M je dobrovoljno dao ključeve od kola S.K. Na granici Mo K je prijavio M policiji i posed vozila je prebačen na S.K. Svedočenje svedoka B.M povezano je i u potpunosti odgovarajuće izjavi koju je dao okrivljeni S.K. Nema dokaza da je Se „član grupe“ u skladu sa značenjem koje predviđa član 267.2 KZK-a. S.K nije delovao u ime Sa N i braće K. Oštećeni je priznao da nije bilo korišćenja sile ili pretnji od strane K prema M. Teoretski analizirajući okolnosti predviđene članom 270 KZK-a, te okolnosti nisu

ispunjene zbog nedostatka dokaza za nesrazmernu dobit S.K koji je jedva dobio garanciju za dug i vidu automobila. S.K je naveo da je prodao kola za 6.300€ što je manje nego neotplaćeni zajam dat M.

Umešanost A.B u navodno prisiljenu prodaju parcele zemljišta koja je pripadala oštećenom.

Prenos nekretnine (poljoprivredno zemljište, građevinsko zemljište, šume i šumsko zemljište, zgrade, stanovi, poslovne prostorije) tokom spornog perioda 2007-2008 je regulisano sledećim zakonima: a) Zakon o prenosu nekretnina Kosova (objavljen u Šlužbenim novinama SAP Kosovo br.45/81, 29/86 sa izmenama i dopunama od 31.12.1990); b) Zakon o redovnim sudovima sa izmenama i dopunama (Sužbene novine SAPK br.21/78, izmenjen 2/89); c) Zakon o osnovama svojinsko pravnih odnosa (Službene novine SFRJ, br.6/80,36/90 (koji je bio primenjivan do 2009); d) Zakon o obligacionim odnosima (Sl. glasnik SFRJ ", br 29/78 , 39/85 , 45/89 i 57/89), e) Zakon o overi potpisa, rukopisa i kopija (iz 1971); f) Zakon o osnivanju registra za prava na nepokretnu imovinu (Zakon br 2002/5, UNMIK/REG/2002/22 izmenjen i dopunjen zakonom br. 2003/13 o izmenama i dopunama, koji je proglasio UNMIK 2003/27, na snazi od 18. avgusta 2003). Prema članu 455 ZOO, ugovor o prodaji nepokretnosti mora biti u pismenoj formi, u protivnom biće ništavan. Član 33 Zakona o osnovama svojinsko pravnih odnosa predviđa da na osnovu pravnog dela pravo vlasništvo nepokretnosti će se steći evidencijom u "Javni registar-katastarske knjige" ili na drugi način koji je propisan zakonom.

Član 26 (14) Zakona o redovnim sudovima propisuje da opštinski sudovi su nadležni da odlučuju o proceduri nasleđivanja, postupku izvršenja , postupak upisa prava na nepokretnosti, u slučajevima fizičke podele, reguliše pitanje međa, overavanje prepisa, rukopisa i potpisa, kao i u drugim van- sudskim pitanjima koja su, po zakonu, stavljena pod nadležnost suda.

Osim toga, prema članu 7.1 Zakona o osnivanju registra prava na nepokretnu imovinu (Zakon br 2002/5 , UNMIK/REG/2002/22 izmenjen i dopunjen zakonom br 2003/13 o izmenama i dopunama , objavljen od strane UNMIK 2003/27 , na snazi od 18. avgusta

2003) nakon osnivanja registra nema naknadnog prenosa prava na nepokretnosti osim ako nije registrovan u skladu sa ovim zakonom.

Nema sumnje da je plac koji se pominje u optužnici 600 m², parcela br 5215 / 4 opština Prizren , blizu restorana "Mena". Postoji validna potvrda ugovora Katastarske Agencije Kosova. Stranke ugovora su A.B i Sh.S. Oštećeni je tvrdio da je bio vlasnik zemljišta, ali u skladu sa dokumentima on nije bio vlasnik. Dokaz E9 objavljeni, ali Javni organ Kosova nikada nije bio podrivan od bilo koga. Uzimajući u obzir obaveznu formu ugovora i njegovo formalno odobrenje Katastarske Agencije Kosova od 11. decembra 2008 ne postoji legalan način da se ugovor proglaši nevažećim. Rešenje (dokaz E9) sadrži uputstvo o pravnom leku. Oštećeni je trebao da podnese žalbu ukoliko nije zadovoljan, ali on nije to učinio.

Drugi potkrepljujući dokaz je svedočenje S.J koji je svedočio da je parcelu prodao Sh.S A.B (zapisnik od 14. septembar 2011). O.B i S.J su bili prisutni u trenutku kada je ugovor zaključen i kada je prva rata od 30.000 evra plaćena. Po rečima svedoka sve je bilo sporazumno i putem zajedničkog dogovora . Sh.M je tvrdio suprotno, međutim njegova verzija je nedosledan i nije potkrepljena dokazima, osim njegove izjave. Nema dokaza za umešanost A.B u krivično delo po članu 267.2 KZK, nije bilo ni traga delovanja u svojstvu "člana grupe ", oštećeni je porekao bilo kakvu upotrebu sile protiv njega od strane A.B. Sh.M je izjavio da A.B nije bio uključen u vršenje pritiska na njega (zapisnik od 13.09.2011, strana 20) i on je bio tolerantan i iskren (zapisnik od 14. Septembra, str. 6). Takođe ne postoje pravno validni dokazi o prividnosti kupoprodajnog ugovora za parcelu navedenu u optužnici, što znači takođe nedostatak dokaza o materijalnoj koristi A.B. a nema ni štete na strani oštećenog.

Pozicija N.K.

N.K je priznao da je Sh.M dao kratkoročni zajam od 50.000€ ali bez kamate. Do kraja suđenja novac nije isplaćen. Svedok A.Br je takođe potvrdio činjenicu da je N.K dao zajam oštećenom. Sh.M je tvrdio, prema svedoku, da ima tva tovara tekstila u Srbiji koji su došli iz Singapura. On je prikazao ovaj argument N.K kao izgovor za traženje zajma. Na početku N.K se nije složio ali je na posletku doneo potvrđnu odluku imajući u obzir da Sh.M ima mnogo radnji i da je u stanju da otplati zajam. Složili su se da Sh.M otplati

zajam u roku od dve nedelje do mesec dana. To je dogovoreno u Sh radnji. Obojica, svedok i okrivljeni, su posvedočili da nije bilo kamate posto je ovo bio zajam na kraći rok. Osim Sh izjave ne postoji dokaz o visini kamate, ako je uopšte postojala. Imajući u vidu nedoslednost svedočenja oštećenog, sudu nije dozvoljeno da navedene tretira kao verodostojne i pouzdane. Vredi pomenuti da ni javni tužilac ne nalazi da je njegovo svedočenje verodostojno u vezi Ar.B, tako prekidajući istragu protiv njega u istražnoj fazi.

Takođe postoji još jedan činjenični element da ovaj zajam nije nikad isplaćen N.K koji je jedino uzeo nešto robe iz prodavnice Sh.M kao otplata za zajam, suma koja nije prelazila 12.000€. (uporedi izjave N.K, zapisnik od 15.09.2011, strana 9). Ostali novac nije otplaćen. Moramo da se podsetimo da je Sh.M lagao N.K rekavši mu da mu novac treba za robu koja dolazi iz Singapura. Uzimajući u obzir stav Sh.M da je uzimao zajam da bi platio zajmove koje je prethodno uzeo, sud nalazi da krivica N.K nije dokazana van svake sumnje.

Što se tiče mentalnog elementa krivičnog dela predviđenog članom 270 KZK za ugovaranje nesrazmerne imovinske dobiti nije dovoljno da dokaže činjenicu da je „evidentno nesrazmerna količina imovine” ugovarana „za uzvrat“. Postoje mentalni elementi krivične namere koje treba ispuniti, kao što je počinjavanje krivičnog dela zloupotrebivši tešku finansijsku situaciju oštećenog, tešku kućnu situaciju, poteškoće ili nesposobnost donošenja odluke.

Nijedna od tih elemenata nije dokazan od strane tužioca za N.K. Bilo bi čak i neprikladno tvrditi da neko ko se sa jedne strane predstavlja kao uspešan biznismen a sa druge navodi pred sud da on uzima kredit da bi otplatio ostale kreditore je u stvari neko neiskusni ili neko ko nije sposoban da donosi odluke. Što se tiče teške finansijske okolnosti, na strani N.K nije bilo saznanja o tim okolnostima. Najverovatnije da on ne bi pristao na davanje kredita da je znao o tome. Pod pretpostavkom čak i da je ugovor, nepovoljan za oštećenu stranu, zaključen, drugi navedenih elementi krivičnog dela nisu ispunjeni. Sud mora da zaključi da nema krivičnog dela počinjenog od strane N.K zbog nedostatka gore navedenih elemenata krivičnog dela koje utvrđuje član 270 KCK.

Pozicija V.K.

Svedok F.B saslušan je na sudu. Verzija njegove izjave date u sudu odstupa mnogo od verzije date u pretkrivičnoj fazi. Svedočenje dato policiji je veoma kratko i sadrži samo osnovne elemente koji navodno uspostavljaju krivično delo zelenašenja koje navedeno u članu 267.2 KZK. Svedok pominje u svojim izjavama da je Sh.M dobio zajam od 10.000 evra sa 10% kamate mesečno. Tokom sudskog pretresa on je promenio verziju. On nije bio siguran u vezi iznosa zajma koji je M uzeo. On je naveo da je 5.000 ili 10.000 evra. Nije se sećao kamatne stope zajma. On je rekao da ih je ostavio same, vrata pored kancelarije, i da on ne znasporazum. Po mišljenju suda svedok nije bio pouzdan. Pod pretpostavkom da je zajam zaista dat Sh.M problematično pitanje se tiče drugih elementima koji čine krivično delo. Nema dokaza za pretnje ni za upotrebu sile. Ovaj svedok ne potvrđuje okolnosti pretnji i korišćenja sile od strane V.K . F.B pominje samo pretnje od strane Ar.B a ne A.B. Ono što vredi da se pomene u ovom trenutku je da tužilac je prekinuo istragu protiv Ar.B, čak je oslobođen sa ovim svedočenjem, što znači da čak i tužilaštvo ne veruje ovom svedoku.

Tužilac je naglasio u obrazloženju optužnice da u tom pogledu postoje mnoge nepravilnosti i skraćvanja u izjavi oštećenog vezanoza dugove uzete od Ar.B. To ga je dovelo dozaključka da se istraga u ovom delu traba prekinuti, čak imajući u vidu svedočenja F.Ba. Ovo je još jedan razlog da svedočenju F.B treba odmereno distancirati i njegova pouzdanost treba da se smatra ograničenom. Nije bilo dokaza za krivično učešće V.K u prenosu nekretnine opisane u optužnici.

Tužilac nije dokazao da je optuženi bio "član grupe " prema značenju datom u članu 267.2 KZK, stoga ova odredba nije primenjiva. Nije dokazano da je okrivljeni koristio pretnje ili silu u dobijanju svog novac nazad, kako je bilo navedeno iznad i samim tim i čl.267.1 KZK se ne primenjuje. Što se tiče alternativne pravne kvalifikacije krivičnog dela sa čl.270 KZK ugovaranja nesrazmerne koristi od imovine, nije dovoljno da se dokaže činjenica da "očigledno nesrazmerna imovina" je ugovarana "u zamenu", ali postoji i drugi mentalni element krivične namere, kao što je počinjavanje krivičnog delo iskorišćavanjem finansijske situacije, teške kućne situacije, poteškoća, neiskustva ili nesposobnosti da donosi odluke. Nijedan od tih elemenata nije dokazan od strane tužioca.

Oštećeni se u jednu ruku predstavlja kao uspešan biznismen a onda izjavljuje sudu da on uzima zajam da bi otplatio ostalim pozajmljivačima. Kako može da tvrdi da je on trebalo da bude neko neiskusni ili nesposoban da donosi odluke? Što se tiče teške finansijske okolnosti, na strani V.K nema saznanja o tim okolnostima. Iako optuženi samim tim poriče bilo kakav zajam dat oštećenom, i ako imamo u vidu da činjenica davanja zajma nije dokazana van svake sumnje, teoretski gledano V.K najverovatnije ne bi se složili sa davanjem zajma da je znao pravu situaciju oštećenog. V.K nije znao drugog optuženog A.B uopšte.

Pod pretpostavkom čak i da je ugovor, nepovoljan za oštećenog, zaključen drugi navedenih elementi krivičnog dela nisu ispunjeni. Sud mora da zaključi da nema krivičnog dela počinjenog od strane V.K zbog nedostatka mentalnog elementa krivičnog dela koje je definisano članom 270 KZK . Treba naglasiti da ne postoje potkrepljujući dokazi o dodatnim iznosima koje je Ky pozajmio M kao što je pomenuto u optužnici.

Sud želi da iskoristi ovu priliku da naglasi da okolnosti finansijskih poteškoća trebaju biti objektivne i objektivno dokazane i, štaviše, dok je to elemenat koji predstavlja krivično delo ta okolnost bi trebalo da bude zavedena u savest okrivljenog u suprotnosti sa onim što se desilo u predmetu. Vredi pomenuti da svedočenje Ar.B koji je izjavio je Sh.M "u potpunosti lažan"; " imao je dobar auto, četiri butika, žene oko sebe, četiri mobilna telefona, on je išao u Tursku svake nedelje i on me je ubedio da je bio šef Prizrena", „ne veruj u ono što vidiš. On je lažan i on me je uznemirio. Trebalo mi je tri meseca da shvatim ko je on."(zapisnik sa glavnog pretresa, 14. septembra 2011, strana br.42).

Uzimajući u obzir sve gorepomenute argumente i sadržaj člana 396 stav 9 ZKPK sud je obavezan da ukaže u obrazloženju na član 390 stav 3 ZKPK kao direktan razlog oslobađanja. Nije dokazano da su okrivljeni počinili delo za koje se terete.

Sudija Witold Jakimko
Predsedavajući sudija

Sudija Tore Thomassen

Sudija Raima Elezi

Vlora Johnston
Zapisničar

PRAVNI LEK: Shodno članu 398(1) ZKPK, ovlašćena lica mogu podneti žalbu protiv presude u roku od petnaest (15) dana od dana prijema kopije presude.